

Aanschouw:
de supervetcoolleukstoergezellige
en natuurlijk altijd zeer hard
werkende

Redakkie!

Voorwoord

Hoi allemaal, zoals jullie zien is deze editie van de Takkie een beetje anders dan anders. De reden is, verassing, corona. Natuurlijk wilden we jullie niet zonder Takkie de zomervakantie in sturen, dus bij deze, een mini Takkie om mee te nemen op vakantie, in je zak te stoppen of gewoon nu al te gaan lezen.

In deze Takkie kun je lezen over zeilen en fotograferen. Ook kun je een nieuw spel leren of mee gaan op ontdekking door de school. Natuurlijk is er weer een docentenbingo, deze keer over Lennart Becking.

Veel plezier met deze mini Takkie en een fijne zomervakantie!

Tamar Hinkema

Welke kleur schrijft jouw pen
en waarom is het zwart als het
huis van de maan en de sterren
en niet blauw als huis van
de wolken en zon?

gedicht: Guus

Zeilen

Verschillende boten

Guusje Goos

Tekening: Guus Maarseveen

Laser pico = een sportieve boot die veel wordt gebruikt voor wedstrijden deze boot kun je met maximaal 2 per. varen.

Optimist = is een klein bootje in vorm van soort van bakje deze boot wordt meestal gevaren door 1 persoon.

Valk = dit is een boot die bijna nooit omslaat, hij wordt meestal door 2 personen gevaren maar je kunt hem ook met meerdere mensen varen.

Cadet = de cadet is een echte wedstrijdboot, deze boot is heel erg wendbaar wordt maximaal door 2 personen gevaren.

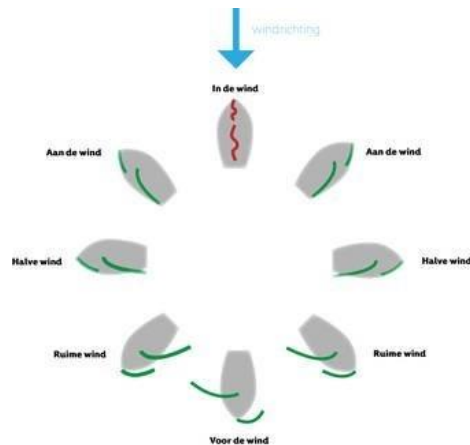
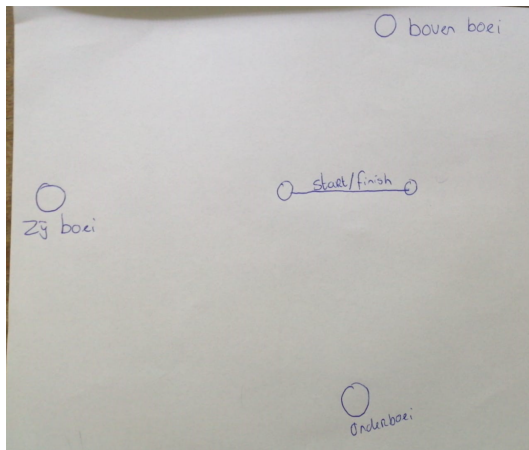

Nederlands team

Wedstrijden

Er worden 2 boeien in het water gelegd. De wedstrijd begint met een 5 minuten, 2 minuten, 1 minuut en start fluitsignaal. Dit is om ervoor te zorgen dat we op tijd bij de start zijn. Als we van start gaan dan beginnen we met het varen naar de bovenboei dan varen we naar de zij boei en naar de onderboei. We kunnen dan nog niet finishen omdat we eerst nog een keer naar de bovenboei en de onderboei moeten. Als we dat hebben gedaan mogen we finishen.

Windrichtingen

Er zijn verschillende windrichtingen, zoals je op het plaatje kunt zien.
In de wind = je ligt met de punt van de boot in de wind het zeil van geen wind dus je gaat niet vooruit.

Aan de wind = je zeil staat strak aangetrokken.

Halve wind = je zeil op oost koers van de wind je zeil staat bol.

Ruime wind = je zeil staat bijna helemaal los.

Voor de wind = je zeil staat helemaal los.

Onderdelen van de boot

Mast = lange stok die het zeil vasthoudt.

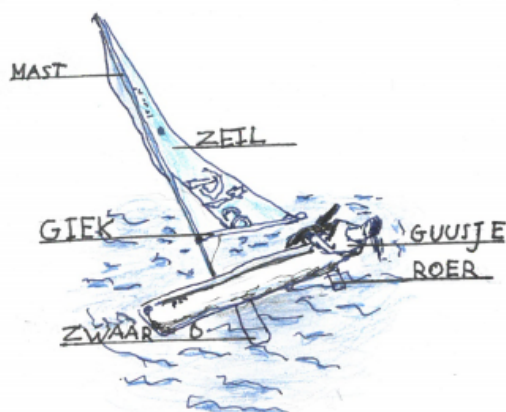
Giek = een stok over de lengte die ervoor zorgt dat het zeil strak staat.

Zwaard = plank onder de boer voor extra besturing van de boot.

Schoot = daarmee kun je het zeil aantrekken of losser zetten.

Neerhouder = houdt de giek naar beneden.

Fok = tweede zeil om harder te gaan.

tekening: Guus

Op dit plaatje kun je de fok zien.

Geheimen in de gangen

Thomas a Kempis is één van de grootste scholen in Arnhem. Het is dan ook niet raar dat je soms verdwaald raakt. Ik dwaal wel eens door de gangen en let dan op dingen waar ik normaal nooit op zou letten. Je ziet dan vaak interessante dingen die je nooit zou zien als er ongeveer 1600 leerlingen door dezelfde gangen zouden lopen. Ik kwam wat leuke dingen te weten en ga jou een tweede rondleiding geven, een rondleiding langs de geheimen in de gangen van onze school.

Een rondleiding begint natuurlijk bij de ingang. Iedereen die meerdere keren de deur in en uit loopt, ziet het wel. Het grote standbeeld pal voor de deur. Ik wist nooit wat het betekende en begon grapjes te maken dat het leek op een hoofdmassagespin, maar het beeld heeft een betekenis die iets dieper ligt. Of toch meer aan het oppervlak. Het zou namelijk naar een boei kunnen verwijzen die symbool staat voor het veilig loodsen door wilde wateren. Maar het beeld geeft meerdere associatiemogelijkheden dus wie weet, misschien is het wel een hoofdmassagespin. Het beeld is ontworpen door Justin Prang, een Nederlandse beeldhouwer. Het heet 'cheos' en is ontworpen in het kader van een project over folly's. Een folly is een gebouw of bouwwerk dat niet bedoeld is voor huisvesting of een speciale functie heeft. Het is puur decoratief en is vaak bedoeld spottend, ludiek over te komen. Het is eigenlijk een Engels woord dat letterlijk dwaasheid betekent. Het beeld is dun en open, waardoor het plein structuur krijgt zonder dat er veel zicht vanuit de entree wordt opgenomen. De maat en materiaal, stevig RV-staal, was door de kunstenaar slim ontworpen, want het is dan lastig om het beeld te bekladden of kapot maken met bijvoorbeeld graffiti. Dus als je de volgende keer naar binnen of naar buiten loopt, denk even aan het beeld, misschien helpt het je de wilde wateren die je school noemt, te trotseren.

Nadat we door de grote rode deuren zijn gelopen en de aula hebben doorstoken, gaan we het grote trappenhuis omhoog. Op de eerste verdieping aan de westkant van de trap zie je witte tegeltjes op de vloer zitten. Ik zelf dacht eerst

dat er een soort spreuk stond en heb er verder nooit over nagedacht, maar als je goed kijkt, zie je dat het toch iets heel anders is. Ik vind het leuk om de trap een stukje verder op te lopen en van boven te kijken, want dan zie je echt goed dat het een grote gevleugelde draak is. Het kunstwerk is eigenhandig ontworpen in 1960 door de architect van het gebouw en is uitgevoerd in wit en grijs natuursteen. Hoewel het werk niet heel gedetailleerd is, is het toch overduidelijk en sterke, gevleugelde draak. Hoewel de symboliek nog niet bekend is vind ik het leuk om te denken dat de draak onze school bewaakt en beschermt.

En nu komen we aan bij één van de meest iconische punten van de hele school. De torentjes, deze zijn het best van buiten, de tweede of op de derde verdieping te bewonderen. Als je kijkt naar onze school dan zie je eigenlijk meteen de torentjes. Ze steken boven het gebouw uit, maar komen ook zoals je kan zien terug in het logo.

Arentheem College

Maar dat is niet waar het eindigt.

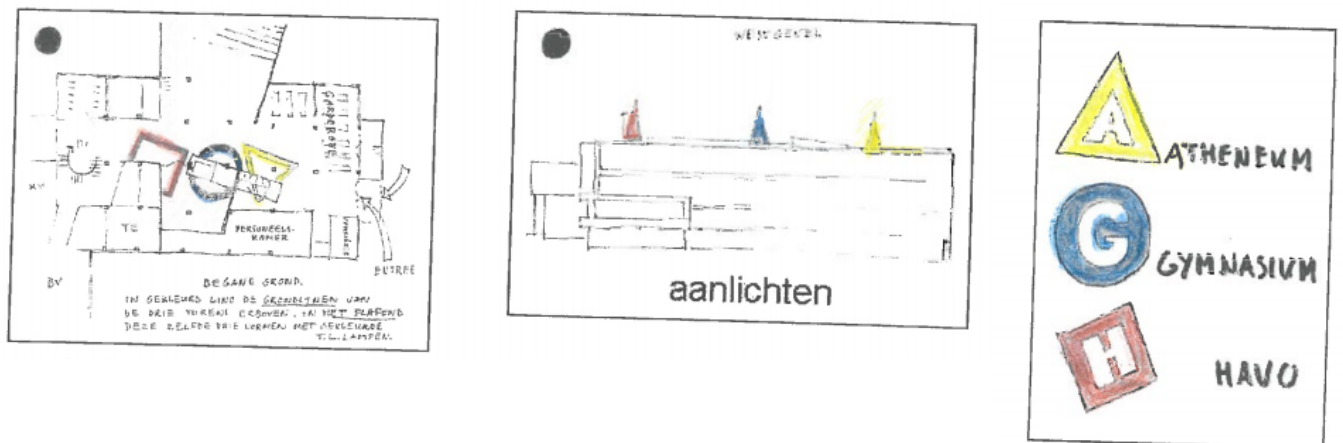
Van buiten is het

moeilijk te zien, van

binnen eigenlijk ook, maar de torentjes zijn niet perse een driehoekje, ja

Thomas a Kempis

één dan. De drie torentjes hebben allemaal een eigen vorm. Een vierkant, cirkel/ovaal en een driehoek, de drie basisvormen. Ben je ooit langs school gefietst toen het donker was? Zo ja, als het goed is kun je dan zien dat elk torentje licht geeft. De drie transparante torenspitsen hebben allemaal een kleur die gekoppeld zijn aan de vormen. De basisvormen werden al snel de primaire kleuren en zo kreeg het **vierkant rood** dat staat voor **het materiële en kracht**, de **cirkel/ovaal blauw** dat staat voor **bescheidenheid en wijsheid** en de **driehoek geel** dat staat voor **wijsheid en wetenschap**. Elk torentje heeft dus zijn eigen kleur en wordt daarmee verlicht in de nacht. Maar dan is het nog niet klaar. Tussen de kleuren en vormen werd een connectie naar de verschillende adviezen Atheneum, HAVO en Gymnasium gelegd. Het was dus geen functionele keuze, maar een symbolische.

Onze school is te groot om niet een klein geheimpje hier, een grapje daar te verstoppen. Ik heb er nu drie genoemd en deze waren nog niet eens zo goed verstopt. Maar het leuke is: je bent nooit klaar met ontdekken en wie weet vind jij wel een nieuw geheim in de gangen van onze school.

Geschreven door Jolijn Steffens.

Door de lens

Zo bijzonder, dat je met een knopje op je camera alles kan vastleggen, van natuur tot aan de stad. Gewoon alles wat je maar wilt. Alle herinneringen hoef je nooit meer kwijt te raken, want ze staan allemaal hier op je camera.

Alles lijkt zo makkelijk, een keer klikken, maar toch is het niet zo makkelijk als het lijkt. De kunst van fotografie zit niet in hoe duur je camera is, of hoe groot je lenzen zijn, maar in de manier hoe jij je beelden vastlegt, die manier die jouw foto's speciaal maakt.

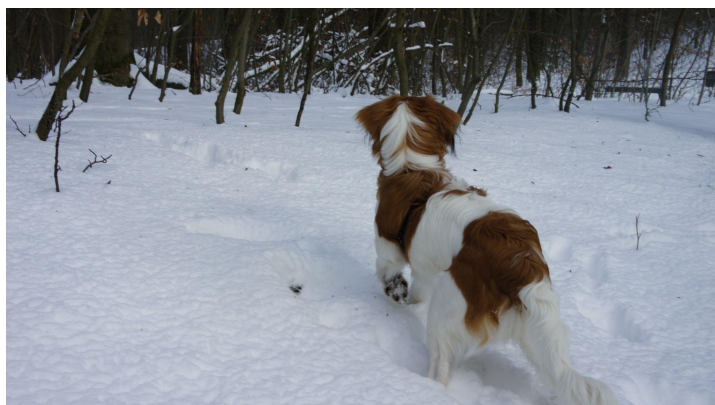
Jouw eigen techniek begint bij stijl. Wat vind je nou echt leuk om te fotograferen. In principe kan dit alles zijn, maar eigenlijk heb je 4 basis categorieën

Natuur

Bij natuurfoto's moet je vooral denken aan waar de focus ligt, wat is belangrijk in dit beeld. Is het bijvoorbeeld de zee of wil je juist je focus leggen op de schelpen in het zand? Probeer gewoon van alles uit. Ook compositie is hier belangrijk, waar staat welke boom of op welke plek staat die ene mooie bloem?

Dieren

Bij dieren ligt de focus op het dier, niet op de achtergrond dus. Je moet ervoor zorgen dat je oog geleid wordt naar het dier en niet dat je ook nog wilt kijken naar de achtergrond. Als je gewoon thuis een mooie foto wilt maken van je huisdier, moet je proberen een neutrale achtergrond kiezen, zoals die witte muur in je woonkamer of je grijze dekbed.

Stadsgezichten

Stadsgezichten lijken best op natuurfoto's, alleen zijn het dan stadsgezichten. Je beeld is dus een stad of een dorp. Bij stadsgezichten moet je laten zien hoe het is om daar te staan, hoe is de sfeer of is het weer. Zijn er veel mensen of weinig. Allemaal dingen die de sfeer van je foto zullen bepalen. Je moet ervoor zorgen dat de manier waarop je je foto hebt gemaakt de sfeer weergeeft. Ga dus geen hele donkere filter gebruiken bij een heel drukke foto waar er heel veel gebeurt.

Portret

Bij portret gaat het allemaal om het gezicht en de houding van je model. Wat is het verhaal wat je model moet vertellen. Is het gewoon mooi, of wil je er meer mee bereiken. Ook hier is compositie erg belangrijk, je foto moet interessant zijn om te zien. Je moet er later aan terug moeten denken, wauw mooie foto, het verhaal moet dus tot je doordringen. Bij portretten maken fotografen ook vaak gebruik van filters of voorwerpen die de foto interessanter maken. Een bekende 'foto hack' is bijvoorbeeld een vergiet voor het licht houden waardoor je een opvallend schaduw effect krijgt.

Dit is allemaal gebaseerd op mijn mening, je mag natuurlijk ook zelf experimenteren met je foto's, dit is er alleen om je een beetje op weg te helpen. Dus pak je telefoon of zoek een oude fotocamera van je ouders, ga eens kijken wat voor een mooie foto's jij kan maken en misschien word je dan net zo verliefd op fotografie als ik!

Else van de Laar

Docentenbingo over Lennart Becking

Door Esther de Vreugd en Evie du Pré

Heb jij les van Lennart Becking? Doe dan deze docentenbingo. Als meneer Becking een van de onderstaande dingen zegt of doet kun je het afstrepen. Heb je ze allemaal afgestreept? Dan heb je bingo.

Lennart Becking gebruikt het punten/monstertjes programma	*Je krijgt een lolly*	Lennart Becking vertelt over zijn pinguïn schoenen
Lennart Becking zegt: 'Hallo kinders!'	*Je hebt les van Lennart Becking in lokaal 267*	Lennart Becking zegt: meiden/ dames
Je komt te laat in een les van Lennart Becking	Lennart Becking praat enthousiast over zijn kinderen	Lennart Becking praat/ legt uit over zijn school in Ghana

Een betere boter, kaas en eieren

Mingus Malta

Deze mweeknd (Week-maand) in de niet-bestaande rubriek Mango's Plezier Paleis: Boter, kaas en eieren. Waarom het zo heet weet alleen God. Je zet een paar kruisen en cirkels en behalve als je speelt tegen een stoel kom je waarschijnlijk uit op een gelijkspel. Dit komt omdat boter, kaas en eieren een vreselijk spel is. Het is ongeveer even leuk als een bad gemaakt van tanden en ongeveer even interessant als 364 lampen op alfabetische volgorde zetten. Maar waarom? En is er iets beters?

Allereerst: Waarom boter, kaas en eieren zuigt.

Let's set the scene: Je zit in een rokerige vergaderkamer, een half-chique café of een buitenlandse gevangenis. Naast je zit iemand die je een klein beetje kent, en om het ijs te breken vraag je: "Wil je een potje boter, kaas en eieren spelen?". Jullie tekenen vier lijntjes, doen een paar keer een zet en het eindigt in een gelijkspel. Jullie spelen het nog een keer, en nog een keer, en niemand wint zeven keer achter elkaar.

Dit komt omdat boter, kaas en - laten we het BKE noemen - BKE een 'opgelost' spel is. Er is op elk moment in elke situatie een beste zet, en als je een andere zet doet ben jij slecht aan het spelen. Er zijn meer opgeloste spellen, zoals schaken (Schaken is ook niet een heel leuk spel, maar dat is een ander verhaal), maar bij schaken is dat een minder groot probleem, omdat het spel zo complex is dat je nooit elke consequentie van elke zet helemaal kent. Daarom is er nog ruimte om fouten te maken en nieuwe strategieën te bedenken.

Maar BKE is ongelooflijk simpel en duurt maar een paar zetten, waardoor je altijd elke consequentie van elke zet kan bedenken. Daarom zijn er eigenlijk geen echte keuzes: er is altijd een optimale zet, en als je die niet doet, dan wint je tegenstander meestal. (Als je trouwens een schema wilt zien van de beste zet in elke situatie in BKE, google xkcd 832. Begin bij het grootste rode icoon, en wanneer je tegenstander een zet doet, zoom in op dat plekje op het bord, en teken het grootste rode icoon weer.)

Maar kan je het beter maken?

Het originele boter, kaas en eieren? Nee. Het geen goed spel. Het voelt niet eens als het spelen van een spel, meer als het volgen van een stappenplan.

Oh. ... Uhh.

Zijn er andere versies van boter, kaas en eieren?

Nou ik ben blij dat je het vraagt. Natuurlijk! Er is een hele wikipediapagina met varianten van boter, kaas en eieren, zoals quantum-boter, kaas en eieren, *devil's tic-tac-toe* en woorden-boter, kaas en eieren. Maar vandaag gaan we het hebben over Ultimate Tic-Tac-Toe, want ik vind die het beste.

Spelregels voor Ultimate Tic-Tac-Toe

-Setup: Teken een groot boter, kaas en eieren veld (het rooster, vanaf nu), en teken in elk hokje een kleiner BKE veld (een veldje, vanaf nu). Kies een teken dat je gebruiken, en kies een beginspeler. (Doe dat op welke manier je wil, maar mijn suggestie is dat je een potje gewoon boter, kaas en eieren speelt en dat de winnaar begint).

-Het spelen: Wanneer het spel begint kiest de beginspeler een veldje in het rooster, en zet in een van de hokjes van dat veldje hun teken.

Daarna moet andere speler ook een teken zetten, maar kan dit alleen doen op de plek waar hun tegenstander zojuist een teken heeft gezet, maar dan op het rooster.

Bijvoorbeeld: Ik begin, en kies het veldje in het midden. Ik zet een X in de rechterbovenhoek van dat veldje. Dit betekent dat jij een O ergens in het veldje rechtsboven moet zetten. Laten we zeggen dat jij een O linksonder zet. Dan moet ik dus naar het veldje linksonder. Dan zet ik een X in het midden, dus dan moet jij weer naar het middelste veldje etc. Als je een veldje wint, (volgens normale boter, kaas en eieren regels: wie als eerst drie op een rij heeft.) teken je jouw teken in het groot over dat veldje. De winnaar is het eerste persoon dat op het rooster drie tekens op een rij krijgt. Als je gelijk speelt in een veldje, dan telt dat veldje voor beide spelers.

That's all folks! En zoals je misschien al gemerkt hebt, dit is een erg leuk spelletje. Het springen van het ene veld naar het andere voelt een beetje als Risk of Go: Wil je echt naar een veldje gaan waar je tegenstander de overmacht heeft? Voor welke veldjes ga je aan het begin van het spel? Ga je voor een zet die een goede positie geeft in het veldje waar je bent, maar je tegenstander naar een nieuw veld stuurt? Maar bij dit spel kan je niet een enorm leger opbouwen waarmee je rond kan stampen, omdat je altijd van veld naar veld gaat. Door dat gesprong wordt het ook moeilijk om te zien wie er aan het winnen is en wie er aan het verliezen is, waardoor bijna niemand het opgeeft.

Omdat het een soort parodie is van boter, kaas en eieren geeft dat een soort afspring punt om mensen het spel te laten leren. Het bord lijkt op een normaal veld, maar er zitten allemaal kleine veldjes in! Mensen willen het zo sneller leren, omdat ze al een deel weten, maar niet alles weten. Dat geeft genoeg tijd om een nieuwe speler recht in de klauwen van het spel te laten lopen. Over het gewone boter, kaas en eieren gesproken: Een van de grote problemen van BKE was dat je eigenlijk maar een goede zet per beurt had. Je opties waren heel beperkt. Bij Ultimate Tic-Tac-Toe is dat ook zo, maar het is niet heel frustrerend, want deze beperkingen worden bijna nooit gemaakt door het spel zelf. Meestal is het zo dat bepaalde zetten niet werken, omdat je tegenstander dan op dat veldje komt en daar drie op een rij krijgt en dat veldje neemt, niet omdat het spel zei 'Nee je mag niet spelen.' Het voelt daardoor meer alsof je tegen een speler speelt in plaats van je weg te banen door een doolhof van slechte opties.

Dus, als je ooit is een keer boter, kaas en eieren speelt, sla jezelf, en speel in plaats daarvan dit spel.

Ra ra raadsels

Ik besta alleen als er licht is maar verdwijn als
er licht op me komt. Wat ben ik?

Een schaduw

Waarom eten ijsberen geen pinguïns?

Omdat ijsberen op de noordpool wonen en pinguïns
op de zuidpool.

Je loopt tijdens een hardloopwedstrijd de
loper voorbij die op de tweede plek loopt.
Op welke plek loop je dan?

De 2e plek

Tristan Hinkema

Memeine

Wij konden de vogels tellen, die zich met hun pootjes vastgrepen aan het raam. Ze waren allemaal verschillend, maar één ding was gelijk: alleen wij konden ze zien.

Wij konden de berg beklimmen, die we achter het raam, boven de huizen uit zagen torenen. De berg die zich in de hemel over het landschap uitstreckte, zijn witte bergrug tot hoog in de wolken reikend, waar hij thuishoorde. Ja, we klommen, omhoog en omlaag, maar de top zouden we nooit bereiken, omdat die dan allang over ons heen, of te ver weg gevlogen was. Ondertussen vertelde ik verhalen over wat we allemaal meemaakten, terwijl zij mij wees op alle wonderlijke dingen die ze overal in zag.

Soms was het warm en de lucht zo helder, dat het blauwe land achter de molen niet langer Duitsland, maar de zee was. Dan gingen we samen naar het strand (naar de speeltuin voor de molen). We speelden piraatje in het grote houten schip, totdat onze boot door andere kinderen werd veroverd. Dan sprongen we overboord en belandden met een enorme plons in het zand. Toen we ouder waren, wel wisten dat je voor de zee niet richting Duitsland moest gaan, fietsten we toch nog die kant op, naar de rivier, waar we in echt water konden plonzen. Maar vaak konden we dat niet gedaan hebben, want rond de leeftijd dat we eindelijk zelf naar plekken mochten fietsen, verdween zij plotseling.

Misschien vraag je je af of ze er ooit wel geweest was. Maar ik kan je ervan verzekeren dat ze echt was. Ze had zelfs een naam: Memeine. Het was winter toen ze wegging, die week daarvoor hadden we nog ijspegels gegeten en sneeuwvlokken op onze tong laten smelten... Ik besloot naar haar huis te gaan en stak net mijn hand uit om aan te bellen, toen ik bevroor. Niet van de kou, maar van een bordje dat ik zag hangen.

Verkocht.

Binnen twee dagen.

Niet veel later ontving ik een brief. Ze had het me niet durven te vertellen, maar ze was verhuisd. Ze woonde nu ver weg. Verder dan de speeltuin, verder dan de molen, verder dan de rivier. In het uiterste zuiden van Duitsland, om precies te zijn. Of, zoals zij het zei: op de bodem van de zee.

Ons contact verwaterde langzaam. Op het begin schreven we elkaar nog regelmatig, later stuurden we alleen maar kaartjes voor verjaardagen. Ik denk dat het vooral minder werd na die keer dat we gebeld hadden.

‘We kunnen ze niet meer tellen,’ had zij gezegd.

‘De vogels,’ zei ik en hing op.

De tijd ging door en nam mij mee. Ik ontdekte dat het Oud-Griekse woord *chaos* “leegte” betekent. En die was overal. Bij mijn nieuwe vrienden, om wie, maar niet met wie ik lachte. Bij de vele dingen die ik leerde op de middelbare school, waarvan eigenlijk niks me echt wat deed. Bij het schrijven van mijn eigen boek, dat ik aan niemand durfde voor te lezen. Werkelijk overal.

Op een morgen fietste ik naar school, omhoog, door de dikke laag mist die over de grond hing. Eenmaal bovenaan de bult kwam ik plots boven de mist uit. Ik stopte met fietsen en keek om me heen. Het was even alsof ik boven op de top van een berg stond. Een hoge, witte berg die tot in de wolken reikte. Toen ik weer naar beneden fietste, de mist in, had ik graag willen huilen. Maar dat kon ik niet meer. Niet echt.

Op dat moment besloot ik dat het genoeg was geweest. Meteen na mijn examens ging ik Memeine opzoeken in Duitsland. Ik nam een trein, en nog een, en nog een, en daarna een bus. Voor ik het wist, stond ik voor haar huis en toen ik eindelijk aanbelde, stroomde er een warm gevoel door me heen.

Even later liep ik zonder te kloppen haar kamer binnen. De muren hingen vol met honderden tekeningen, en in het midden van al die wonderlijke tekeningen stond zij.

‘Het liep toch goed af hè?’ zei ze.

‘Wat?’ zei ik.

‘Met het muisje in de theepot. Hij kwam er toch wel weer uit?’

‘Ik... Ja, vast wel. Natuurlijk. Memeine...’

‘Ja?’

‘Wil je mijn boek voor me illustreren?’

‘Onder één voorwaarde,’ zei ze meteen. ‘Dat jij me hem gaat voorlezen.’

‘Het is nog niet af.’

‘Dat maakt niet uit.’

Zo gebeurde het dat ik mijn mobieltje pakte en zij een vel papier, dat ik vertelde en zij tekende. Het was een prachtig landschap, mooier dan ik me ooit had kunnen voorstellen. Toen ik mijn laatste zin zei, legde zij haar potlood neer. Ze liep naar het raam. Ik ging naast haar staan.

Samen bleven we een tijdje kijken.

‘Ik weet een goede openingszin voor je boek,’ zei Memeine op een gegeven moment.

‘En die is?’

Memeine keek naar mij en glimlachte. ‘Raad eens?’

Ik glimlach ook en doe mijn ogen dicht. Iets zouts en nats rolt over mijn wang. Ik weet het, en ik zeg het: “Wij kunnen de vogels tellen, die zich met hun pootjes vastgrijpen aan het raam.”

Fabia Nooij

Dag school

Guus Maarseveen

ik ga je missen
of toch niet misschien

met je handenwaskraantjes met veel te harde straal zodat bij het
schoonmaken van je handen je shirt bevuild wordt door spatwater

met je om elkaar heen draaiende vierkante spiraaltrappen en
drukbezochte reuzetrap met reuzetreden die als aula dienen

met je semizwevende eilandjes, drie boven elkaar
en daarboven het dak met de drie driehoekige piramide pilaren die de
lucht insteken

met de lange grijs gemêleerd linoleumgangen bezaaid met brugklassers
tegen de muren met grote tassen

het school uit spitsuur met drangende fietsende lopende rijdende
glijdende mensenmassa's snel naar huis
of naar vriend of naar stad
niet naar huis

dag school
liggend in je heuvel
met gras op de velden gras uit de ramen ganzen beneden ganzen op
straat

ik zal mijn handen voor de laatste keer drogen aan je lawaaierige waai
apparaten, luidkeels piepend omdat ze meer water afgeblazen hebben
dan ze af konden voeren

aan je denken zal ik wel
maar je missen? misschien
heel heel heel misschien